ପରମେ ହଂସଦା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ

ବନାମ

ବିହାର ରାଜ୍ୟ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ)

ନଭେମ୍ବର 22,2006

[ଏସ୍. ବି. ସିହ୍ନା ଏବଂ ମାର୍କଣ୍ଡେ କାଟଜୁ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତା, 1860; ଧାରା 304 ଏବଂ 342 :

ଆକ୍ରମଣ ଏବଂ ହତ୍ୟା - ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ପିତା ଚୋରି କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ -ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ- ପୀଡ଼ିତା କ୍ଷତ କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା -ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 304 ଏବଂ 342 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ -ଆବେଦନରେ, ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଗଲା: ମୃତଙ୍କୁ କେବଳ ଅଭିଯୁକ୍ତମାନେ ନୁହେଁ ବରଂ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ - ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନଥିଲେ - ଯଦିଓ କିଛି ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରମାଣ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ନୁହେଁ – ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସନ୍ଦେହ ହେତୁକ ସୁବିଧା ପାଇବାକୁ ହକଦାର -ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବାତିଲ କରାଯାଇଥିଲା - ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାମା ଜାରି ହେଲା ।

ଅଭିଯୋଜନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଘରେ ଚୋରି କରିଥିବା ଅଭିଯୋଗରେ ଧରିଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ମୃତଙ୍କ ପୁଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତଲା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ, ପୀଡ଼ିତା କ୍ଷତ କାରଣରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ପୋଲିସ ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉଭୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ IPCର ଧାରା 304 ଏବଂ 342 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ କରିଥିଲେ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ବିରୋଧରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା: 1.1 ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୃତକ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରେ ଚୋରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ । ସେମାନେ ଗ୍ରାମର ମୁଖିଆଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଠକ ଡକାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 100 ଟଙ୍କାର ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲା ।

1.2. ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, କେତେକ ସାକ୍ଷୀ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଥିଲେ ଯିଏକି ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ; ଏତଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିବରଣୀକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1.3. ଏତଲାର ଅଂଶକୁ ପଢିବା ପରେ, ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମୃତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଲାଠି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାଡ଼ ମାରିଥିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ସେମାନେ ସନ୍ଦେହ ହେତୁକ ସୁବିଧା ପାଇବାର ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 115/2006 ।

Crl.A. ସଂଖ୍ୟା 38/91 (P)ରେ ରାଞ୍ଚିରେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.5.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗୌରବ ଅଗ୍ରୱାଲ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବି. ବି. ସିଂ(କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ ପାଣ୍ଡେଙ୍କ ପାଇଁ) ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ମାର୍କଣ୍ଡେୟ କାଟଜୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା । ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 38/1991(P)ରେ ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 5.5.2003 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ରେକର୍ଡକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷର ମାମଲା ହେଉଛି ଯେ ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କ ପିତା ଝରିଆ କିସ୍କୁ ସୋମବାର ଦିନ ସିମଲୋଙ୍ଗ ହାଟିଆ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେ ରାତିରେ ଫେରିନଥିଲେ, ତା 'ପରଦିନ ସକାଳ ପ୍ରାୟ 8ଟା ବେଳେ, ପରମେ ହଂସଦା (ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1) ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତାଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ଝରିଆ କିସ୍କୁ ସୋମବାର ରାତିରେ ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକ ବାଟି ଚୋରି କରୁଥିବାବେଳେ ଧରାପଡିଥିଲେ ଏବଂ ତା' ପରେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ପ୍ରଥମ ସୂଚନାଦାତା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବରଘାଘରୀକୁ ଗଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଘରେ ଝରିଆ କିସ୍କୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଏକ ପଞ୍ଚାୟତ ଡକାଯାଇଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏକ ବାଟି ଚୋରି କରିବା ପରେ, ଝରିଆ କିସ୍କୁ ଖସି ପଳାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ତାଙ୍କୁ ଧରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା । ପଞ୍ଚାୟତ ଦ୍ୱାରା 100 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିଲା । ଝରିଆ କିସ୍କୁଙ୍କ ତଦନ୍ତ ପରେ, ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚୋରିର ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ଲାଠି ଏବଂ ଦଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବେ ଆକ୍ରମଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏକ ଦଉଡ଼ିରେ ବନ୍ଧା ଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏତଲା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ପୋଲିସ ଏହି ମାମଲାର ତଦନ୍ତ କରିଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଦୋଷାରପ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରିଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଭାରତୀୟ ପିଙ୍ଗଳ ସଂହିତାର ଧାରା 342 ଏବଂ 304 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ ଦୋଷୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆଳ ନେଇଥିଲେ ।

ପ୍ରମାଣର ବିଚାର ଏବଂ ବିଜ୍ଞ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଶୁଣାଣି ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କର 8.11.1990 ତାରିଖର ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ପରମେ ହଂସଦା ଏବଂ ଚୁରକା ହଂସଦାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ IPCର ଧାରା 304 ଏବଂ 342 ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଉପରୋକ୍ତ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହାକୁ 5.5.2003ରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ।

ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ରିପୋର୍ଟରେ ମୃତଙ୍କ ଉପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଘାତଗୁଡିକୁ ଦର୍ଶାଉଛି :

(i) ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁର କହୁଣି ହାଡ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 2 "x 1/2" x ହାଡ଼ ଗଭୀର ମାପର ଏକ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତ ।

(ii) ବାମ ତଳ ଗୋଡରେ ଆଣ୍ଠୁ ଗଣ୍ଠି ତଳେ 5 "ରେ 1" x 1 "x ହାଡ଼ ଗଭୀର ମାପର ଏକ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷତ ।

(iii) କପାଳର ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 1 "x 1" ମାପର ଏକ ଆଞ୍ଚୁଡା ଦାଗ ।

(iv) ମସ୍ତିଷ୍କର ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ପାର୍ଶ୍ୱିକ ଅସ୍ଥି ଫାଟିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଦବି ଯାଇଥିଲା ।

(v) ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ବନ୍ଧା ଚିହ୍ନ ।

ମାମଲାର ତଥ୍ୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ମୃତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଘରେ ଚୋରି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧରାପଡ଼ିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଗ୍ରାମର ମୁଖିଆଙ୍କ ସହ ଯୋଗାଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏକ ପଞ୍ଚାୟତ ଡକାଯାଇଥିଲା, ଯାହା 100 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଲାଗୁ କରିଥିଲା ।

ଏହା ପରେ ଯାହା ଘଟିଥିଲା ତାହା ଏତଲାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା ନିମ୍ନରେ କୁହାଯାଇଛି:

> " ...... ତା 'ପରେ, ଆମେ ମୋ ବାପାଙ୍କୁ ପଚାରିଲୁ, ଯିଏ କହିଥିଲେ ଯେ ପୂର୍ବ ରାତିରେ ପରମେ ହଂସଦା ଏବଂ ଚୁରକା ହଂସଦା ତାଙ୍କୁ ଲାଠି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚୋର-ଚୋର ବୋଲି ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ । ଏହା ଶୁଣି ଅନେକ ଲୋକ ସେଠାକୁ ଆସିଲେ ଏବଂ ମୁଁ ଚୋର ବୋଲି ଭାବି ମୋ ଉପରେ ଲାଠି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମୋତେ ଆହତ କରିଥିଲେ । ତା 'ପରେ, ସେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରଧାନ ଜେଠା ହେମବ୍ରମଙ୍କ ପାଖରେ ନ୍ୟସ୍ତ କଲେ, ଯିଏ ମୋତେ ରାତି ସାରା ଏବଂ

ପରଦିନ ରାତି 1ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କ ଘରେ ଏକ ଦଉଡ଼ିରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ, ଯାହା ଫଳରେ ଜୋରିମାନା ଆଦାୟ ହୋଇପାରିବ । ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ପ୍ରାୟ 1ଟା ବେଳେ, ଆମେ ଜୋରିମାନା ଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଆଣୁଥିଲୁ, ସେତେବେଳେ ସେ ଦଧି ଗ୍ରାମରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ମୋର ବିବୃତି ଅଟେ, ଯାହା ରେକର୍ଡ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଛି ।

ଉପରୋକ୍ତ ଏତଲାର ଏକ ଅଂଶକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ, ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମୃତଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଲାଠି ଏବଂ ଦଣ୍ଡା ଦ୍ୱାରା ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ମାଡ଼ ମାରିଥିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମ ମତରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ ହେତୁକ ସୁବିଧା ପାଇବାର ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ।

ଆମେ ଏହି ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଏହି ଘଟଣାର କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଦର୍ଶୀ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ, ଯେ କେତେକ ସାକ୍ଷୀ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ହିଁ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପିଟିଥିଲେ, ଏତଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବୟାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି (ଉପରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ) ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରମାଣକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସନୀୟ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ପୂର୍ବରୁ 5 ବର୍ଷ ପାଇଁ ଜେଲଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ସାରିଛନ୍ତି ।

ଉପରୋକ୍ତ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ, ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଥାଏ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯଦି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମାମଲା ସହିତ ଜଡିତ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

<u>ଅସ୍ୱୀକରଣ</u>

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଧିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।